

Kanter ville vinde ved Indførelse af Stykket. Det er fremhævet fra mange Sider, at man derudfra, at England ikke har indført det metriske System, skulde kunne paavise det upraktiske og maaſte ukorrekte i at indføre det. Jeg tror dog, det er en Misforstaaelse. For det første er der Grunde til at tro, at den engelske Nation i og for sig er saa konservativ og stolt, at den føler, at det, den har, og som er dens eget, er godt nok til kommende Tider og vil vedblive at være godt nok, saa at den allerede af den Grund vil være utilbøjelig til Reform. Jeg tror derfor ikke, vi behøve at tage England til Eksempel, men jeg mener ogsaa, at vi ikke behøve at se nogen Hindring, noget fravaadende Eksempel i Englands Utilbøjelighed, idet den Omsætning, vi drive med England, væsentlig er Eksport herfra og Import der, og Indførelsen af det metriske System vil jo ikke volde nogen som helst Vanskelighed for vor Eksport til England, vil ikke af Englændere blive betragtet som i nogen Maade generende, saa meget mindre som England ved sine Forbindelser med Tyskland, Holland, Sverige, kort sagt med de andre Nationer, saar Værdierne angivne i samme Maal og Vægt og efter det metriske System, som vi altsaa vilde komme til at handle med dem i, naar vi indførte det metriske System. Jeg ser altsaa ikke nogen Hindring deri, tværtimod, jeg mener endogjaa, at det der vilde være et ubetinget Fremskridt, om vi indførte det. Man kan hente Eksempler til Sagens Ubefaling fra andre Nationer, fra Tyskland, som indførte det i 1872, fra Norge, som indførte det i 1875, og Sverige, som vistnok indførte det i 1884—85, men jeg henter et Eksempel nærmere fra, idet jeg vil erindre om et, som kan oplyse os nærmest om Nytten af og de smaa Vanskeligheder, der er ved Brugen af dette System. Som det høje Landsting bekendt, indførtes det metriske System tidlig i Slesvig og indførtes ved Tvangsforanstaltning, saa sandt som noget kan stemples som Tvangsforanstaltning. Desuagtet har det fuldstændig og hurtig trængt sig ind i det danske Nord-Slesvig og omfattedes med ubetinget Kærlighed og bliver brugt i alle Forhold. Selvfølgelig udelukker dette ikke, at der findes en eller anden gammel Mand, som fremdeles vil regne efter gammel Regning — det kan endogjaa være nationale Hensyn, der driver ham til at gøre det — men jeg tør hævde, at i Slesvig har Meterstykkets Indførelse ved preussisk Foranstaltning hurtig og bestemt og fuldstændig vundet Sejrr over det tidligere. Den nationale Side af Sagen, som gør, at vi af Hensyn til os selv bør indføre Meterstykket, er naturligvis den væsentlige; thi

det vil indføre en saadan Besparelse, saadanne Lettelser, saadanne Bekvemmeligheder, at man ikke kan forsvare overfor sig selv at sige nej dertil. Der er fra anden Side fremhævet de overordentlige — man har gjort det til overordentlige — Vanskeligheder, der skulde være for Befolkningen ved at optage dette System. Jeg skal dertil kun bemærke, at Mønstystemets Indførelse har vist, hvor let det i Virkelighed gaar med at indføre noget nyt, naar det i og for sig er godt og bekvemt og indfører Lettelser. Jeg tror, at ærede Medlemmer, som have den Opfattelse, at det vil være vanskeligt at indføre det, at Befolkningen vil lide derunder gennem lange Tider, i høj Grad overdrive denne Betragtning, idet det staar for dem, som om Befolkningen skal lære udenad det hele Meterstykket, saaledes som det foreligger her i Lovforslaget, men det er jo dog notorisk saaledes, at de 9 à 10 Mennesker her i Danmark ikke grundig kende eller ere i Stand til at lade sig eksaminere i vort nuværende Maal- og Vægtsystem. Saaledes vil det selvfølgelig ogsaa gaa ved Indførelsen af Meterstykket: Enhver vil kun have at lære, hvad han har med at gøre. Det bliver kun den yngste Generation, Skoledrengene, som ville have at lære det hele System, og for dem vil det utvivlsomt være lettere at lære end det nuværende med alle sine Uoverkommeligheder og Arimeligheder. Jeg tror derfor, at de enkelte Modstandere af Loven have stæntet disse Vanskeligheder en altfor levende og indgaaende Betragtning. Jeg skal dog paa dette Sted udtale, at lige saa sympatisk og forstående som jeg staar lige overfor Lovforslaget i sig selv, og lige saa gerne jeg ser det gjort til Lov, lige saa lidt sympatisk og forstående staar jeg overfor den Introduktion, som den højtærede Indenrigsminister har gjort det til Genstand for gennem Jærnbanevæsenet den 1ste Juni dette Aar. Endstønt jeg naturligvis ikke underlægger det noget som helst Motiv, men tror, der har været de loyaleste Grunde for den højtærede Minister til at indføre det, tror jeg dog, at den højtærede Minister noget har misforstaaet Stillingen. Jeg tror, at den højtærede Minister har tillagt den Side af Sagen en alt for stor Betydning, som jeg antager, at den højtærede Minister vil fremhæve, nemlig, at det er til Lettelse for Transitthandel og Forretning her i Landet, navnlig til Lettelse for den tykke Handel og Omsætning og den gennemgaaende Trafik her i Landet. Jeg tror, at vi skulde os selv at tage noget mindre Hensyn til den, end den højtærede Minister har været tilbøjelig til der. Jeg tror, at de Vanskeligheder, som ved denne Indførelse er